

Az emberi szerv, így a szem elvesztése akkor is jelentős és eszerint kompenzálható hátrányt jelent a munkavállaló számára, ha az már eltávolítása előtt sem volt alkalmas az észlelésre, vagyis funkciója betöltésére.

[1992. évi XXII. tv. 174.§, 177. §, 1959. évi IV. tv. 76. §, 84. §, 339. §, 355.§]

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperes jogelődjénél 1972. február 24-én, majd 1975. február 13-án munkavégzés közben szenvedett balesetet, amelynek következtében utóbb a jobb szemére a fényérzése megszűnt. 2004. szeptember 16-án e szemén teljes vakságot diagnosztizáltak, valamint megemelkedett szemnyomást. Ennek csökkentése érdekében műtétet is végeztek.
- [2] A munkaügyi bíróság ítéletében a felperes részére nem vagyoni kártérítés megfizetéséről döntött, amelynek összege meghatározásakor figyelemmel volt az életkorára, a maradandó egészségkárosodás bekövetkezésekorai ár- és értékviszonyokra, arra, hogy a felperes mindennapi életvitele során alkalmazkodott az egyszemélyes látáshoz, hiszen az első sérülés még 16 éves korában érte. Megtanult egy szemmel élni, ugyanakkor a jobb szem teljes vaksága miatt 2003. őszén, illetve a 2004. februárja előtti állapothoz képest már térlátásra képtelen. Ez a mindennapi életvitelben, elsősorban a finomabb térbeli manipulációk területén korlátozza, nehezíti az életét, de nem teszi lehetetlenné számára a közlekedést sem. A felperes jó térlátást, kétszemes látást igénylő tevékenység ellátására alkalmatlan, nem dolgozhat ilyen munkaterületen, máshol azonban korlátozás nélkül tevékenykedhet.
- [3] A felperes jobb szemének a nyomása fokozódott, ennek folytán [2013. szeptember 18-án] annak eltávolítása vált szükségessé. Ezt követően 2013. október 28-án egy tartós műszemet illesztettek be, amelynek cseréje évenként szükséges.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes jelen perben előterjesztett keresetében a jobb szemének eltávolítására, valamint az azzal összefüggésben őt ért személyiségi jog sérelmére tekintettel nem vagyoni kártérítésként 2.960.000 forintot és annak 2013. szeptember 18-ától esedékes kamatát kérte. Egy összegű lejárt vagyoni kártérítés jogcímén 151.929 forintot igényelt 2010. október 25-étől kezdődően. Évente 66.457 forint

járadékot, továbbá különleges személyi adatai jogellenes kezelésére tekintettel szintén nem vagyoni kártérítésként 100.000 forintot igényelt.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 151.929 forint kártérítést kamataival, továbbá 300.000 forint nem vagyoni kártérítést 2013. szeptember 18-ától esedékes kamatával. Az ítélet szerint az alperes 62.757 forint járadék megtérítésére is köteles a tárgyévből legkésőbb október 15-éig. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a 2012. évi LXXXVI. törvény 10. §-ára, amely értelmében a kártérítési felelősségre a károkozó magatartás (esemény), ha ennek időpontja nem állapítható meg, a kár bekövetkezésének időpontjában hatályos rendelkezések az irányadóak. A bíróság figyelemmel volt arra, hogy a felperes jobb szemét több ízben érte munkavégzés közben baleset. A szemeltávolító műtét ezzel okozati összefüggésben áll, de nem állapítható meg, hogy melyikkel. Ennél fogva a kár bekövetkezésének időpontjában hatályos rendelkezéseket figyelembe vette a bíróság alkalmazva az 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 174-178. §-ában foglaltakat.

[8] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy annak megítélésénél, milyen mértékű lehet a kárösszeg, nem mellőzhető a károsult személyi körülményeinek részletes megismerése, és azoknak a konkrét sajátosságoknak az értékelése, amelyek megalapozzák az arányos és mértéktartó nem vagyoni kártérítés megállapítását. Magasabb összegű nem vagyoni kártérítést bizonyított súlyos körülmények alapoznak meg (BH2000.569.). Objektív mérce hiányában a bíróság mérlegelésén alapul a kár nagyságának megállapítása [34/1992. (VI.1.) AB határozat, BH1998.99.). A nem vagyoni kártérítés csak abban az esetben illeti meg a munkavállalót, ha olyan tényeket bizonyít, amelyek alapján a munkáltató magatartásával okozati összefüggésben a nem vagyoni károsodás megállapítható (BH1995.225.). A nem vagyoni kár megtérítésére irányuló igény jogszerűségének elbírálása során a bíróságnak azt kell részletes bizonyítási eljárása során megállapítania, hogy az elszenvedett sérelem milyen mértékű, és annak hozzávetőleges kiegyensúlyozásával megítélhető vagyoni szolgáltatás mennyiben nyújt körülbelül egyenértékű más nemű előnyt (BH1993.127.). A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásánál a károsult életkora szerint meghatározott életviszonyokat is figyelembe kell venni (EBH2003.974.).

- [9] A bíróság a szem eltávolítás kapcsán előállott nem vagyoni kár tekintetében értékelt a korábbi jogerős ítélet alapján azt, hogy a felperes már alkalmazkodott az egyszemes látáshoz, hiszen az első sérülés még 16 éves korában érte. Megtanult egy szemmel élni, ugyanakkor a jobb szem teljes vaksága miatt a 2004. február előtti állapothoz képest térlátásra már képtelen. A szemcsepp használata folyamatosan szükséges, és időszakos szemészeti szakorvosi ellenőrzés is indokolt. A bíróság a korábbi ítélet meghozatalakor a nem vagyoni igény elbírálásáról a fenti körülmények figyelembe vételével döntött.
- [10] A 2009. június 28-án jogerőre emelkedett ítéletet követő években a felperes szemnyomása növekedett, és ez jelentős fájdalommal járt. A szakorvos azt javasolta, hogy ameddig elviselhetőek ezek a fájdalmak, addig ne végeztesse el a szem eltávolító műtétet, ezért erre a műtétre csak 2013. szeptember 18-án került sor, ami indokolt volt.
- [11] A felperesnél a már 2006-ban elvégzett pszichológiai vizsgálat is feltárt csökkent önértékelést, és nem zárható ki, hogy a szerv elvesztése némileg fokozhatta a felperes önértékelési problémáját, noha lélektanilag épnek tekintendő.
- [12] A bíróság mérlegelve a felperes emelkedett szemnyomása miatt szükségessé vált, vakságban szenvedő jobb szemének eltávolító műtétjét – amely az önértékelési problémáját fokozta - , de az állapotát ezt meghaladóan javította, továbbá azt, hogy ennek következtében műszemet visel, amely használata kellemetlenséggel járhat és évente cserélni kell, a felperes mindennapi életét befolyásoló változás mértékével 300.000 forint nem vagyoni kártérítést talált arányban állónak.
- [13] Az elsőfokú bíróság utalt a 2011. évi CXII. törvény 3. § 3.b. alpontjára, 5. § (1) - (2) bekezdésére, valamint a 6. § (6) bekezdésére.
- [14] Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem sértette meg a felperes különleges adatait, amelyek az egészségi állapotára vonatkoztak tekintettel arra, hogy azt kizárólag az igazságügyi szakértőnek bocsátotta a rendelkezésére, akit még a peren kívüli szakértés esetén is titoktartási kötelezettség terhel.
- [15] A bíróság a felperes által igényelt 151.929 forint lejárt vagyoni kárigényt megállapította a javára, mivel azt nem találta eltúlzottnak. Az alperest ezen túlmenően járadék megfizetésére is kötelezte 2015. október 1-jétől kezdődően.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta, és a nem vagyoni kártérítés összegét 500.000 forintra felemelte.
- [17] A bíróság az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogszabályok körét kiegészítette a 2011. évi CXII. törvény 2. § (4) bekezdésében foglaltakkal.

- [18] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen utalt arra, miszerint a felperes szemének eltávolításával kapcsolatos nem vagyoni kártérítési igénynél figyelemmel kell lenni a peres felek között már korábban folyamatban volt eljárásban hozott jogerős ítéletre. Ez a felperes részére nem vagyoni kártérítést állapított meg, az összeg meghatározásakor számításba vette, hogy a felperes 16 éves korában szenvedte el a munkahelyi balesetét, amely során a szeme sérült, és már alkalmazkodott az egyszemes látáshoz. Tekintettel volt a korábbi jogerős ítéletet hozó bíróság arra is, hogy a felperes szemének teljes vaksága 2003. őszén következett be, amely állapota a finomabb térbeli manipulációk területén korlátozta, illetve nehezítette az életét.
- [19] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint a jelen perben csupán a 6.M.192/2009/7. számú ítéletben a nem vagyoni kártérítés összegénél figyelembe vett körülményeket meghaladó hátrányok szolgálhatnak alapul az alperes által fizetendő kompenzáció összegének meghatározásánál.
- [20] Megalapozottan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnél a szemeltávolító műtét szükséges volt, a műszem viselése indokolt, a műtét lényegében a felperes állapotát javította, mert megszűnt a fejfájása, azonban a műszem viselése időnként kellemetlen, kivétele, behelyezése, viselése esetenként fájdalommal jár, amely a mindennapi életben is változást okoz.
- [21] A felperesnél a szem eltávolításával, a műszem napi gondozásával kapcsolatosan pszichés, lelki elváltozás nem alakult ki, önértékelési problémája korábban is fennállt. Annak fokozódása tekinthető pszichotikus tünetnek, amely okozhat diszkomfort érzést, elégedetlenséget, szorongást, feszültséget, amely azonban nem olyan mértékű, hogy alkalmazkodási zavarhoz vezetne, vagy betegség szintű mentális problémát okozna.
- [22] Az elsőfokú bíróság azonban nem kellő súllyal vette figyelembe azt, hogy a felperes életkoránál fogva még hosszú éveken át napi rendszerességgel végzi majd a műszem viselésével összefüggő teendőket, ennek során nap mint nap segítségre szorul. Ebből következően meg kell küzdenie az egyébként személyiségéből adódó önértékelési problémájának fokozódásával is, és az ezzel együtt járó diszkomfort érzéssel, szorongással, feszültséggel, amely ugyan életminőségét jelentősen nem befolyásolja, nem rontja, azonban a mindennapi életére kihat.
- [23] A másodfokú bíróság erre tekintettel a nem vagyoni kártérítés mértékét 500.000 forintra felemelte, mert ez az összeg szükséges, de egyben elegendő a felperes által elszenvedett hátrányok kompenzálására.
- [24] A bíróság alaptalannak találta a felperes azon fellebbezési hivatkozását, hogy önmagában a szem eltávolítása is megalapozza a nem vagyoni kártérítés magasabb összegben történő megállapítását. A

felperes szeme látási funkcióval a műtétkor már nem rendelkezett, kizárólag az orvosi beavatkozás volt alkalmas az általa elszenvedett fájdalmak megszüntetésére.

- [25] Nem volt igazolható orvos-szakmailag, hogy a felperesnél jelenleg is folyamatosan fájdalomérzés áll fenn és rendszeres fájdalomcsillapító szedésére szorul nem vitatva azt a körülményt, hogy a műszem gondozása és viselése kellemetlenséget okoz.
- [26] A felperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a nem vagyoni kártérítési igényének ezen része a hatályos Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján bírálendő el, mert a szem elvesztését okozó műtetre 2013. szeptember 18-án került sor, amikor az új Ptk. még nem lépett hatályba.
- [27] Alaptalan a felperesnek a különleges személyes adatai kezelése miatt előterjesztett 100.000 forint sérelmi díjat elutasító ítéleti rendelkezése is. A felperes a régi Ptk. 76. § és 84. § (1) bekezdés, valamint a 339. § és 355. § rendelkezései alapján tarthat igényt nem vagyoni kártérítésre, csak az új Ptk. tartalmazza a sérelemdíj megállapításának a lehetőségét.
- [28] Nem sértette az alperes a felperes információs önrendelkezési jogát akkor, amikor a részére nem vagyoni kártérítés iránti igénye igazolása körében rendelkezésre bocsátott egészségügyi dokumentációt szakmai kompetenciával rendelkező orvos-szakértőnek átadta konzultáció céljából figyelemmel arra, hogy az orvos-szakértő mind a perben történő kirendelése, mind azon kívüli megbízása esetén orvosi titoktartásra köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének a jobb szem eltávolítására tekintettel meghatározott nem vagyoni kártérítést megállapító részének hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Eszerint 2.960.000 forint nem vagyoni kártérítés megtérítését igényelte azzal, hogy egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [30] A felperes álláspontja szerint életminősége romlása már önmagában személyiségi – a régi Ptk. terminológiája szerint személyhez fűződő – jogi sérelmet hordoz magában, az azzal összefüggésben bekövetkezett hátrányokat figyelembe véve annak jelentős súlya is alátámasztott.
- [31] A régi Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A régi Ptk. 355. § (1) bekezdése rögzíti továbbá, hogy a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

- [32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében utalt az Mt. 167. § (1) bekezdésére, amely szerint a munkáltató a munkavállaló teljes kárát köteles megtéríteni.
- [33] Erre tekintettel a felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság mérlegelése során megszegte a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, ezért döntése sérti a régi Ptk. 75. § (1) bekezdését, illetve 375. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 167. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [34] A nem vagyoni kár összegének meghatározásakor nem hagyható figyelmen kívül a jobb szem, mint emberi szerv elvesztése akkor sem, ha az már az eltávolítást megelőzően sem volt alkalmas érzékelésre.
- [35] Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 16. számú módszertani levelében meghatározottak szerint a testi sérülés folyamat, amelyet valamely külső behatás – erőművi, fizikai, kémiai behatás vagy ezek kombinációja – indít meg, és amelynek következtében a szervezet sejtjeiben, szöveteiben alaki eltérés (folytonosság-megszakítás vagy anyaghiány), illetve működési zavar keletkezik. Az emberi test épsége tehát nem csupán a testrészek, illetve a szervek funkcióik ellátására képes állapotát jelenti, érteni kell alatta a test és a szervezet egységét, azok alkotóelemeinek sértetlenségét. Egy szerv elvesztése akkor is az emberi test integritásának sérelmét jelenti, ha az valamely oknál fogva már nem volt alkalmas funkciójának betöltésére.
- [36] A testi épség megsértése, amint azt a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § a) pontja is rögzíti, változatlanul az emberi személyiség sérelmét jelenti. A másodfokú bíróság ezt szintén figyelmen kívül hagyta a látási funkció hiánya mellett arra hivatkozva, hogy a szem eltávolítására irányuló műtétre szükség volt, hiszen a fájdalom megszüntetésére másképp nem volt lehetőség. Tekintettel azonban arra, hogy a jobb szem sérülését, vakságát, valamint a sérülés következtében jelentkező fájdalmakat a munkabalesetek okozták, ezek, valamint a szem eltávolítása miatt elszenvedett személyiségi jogsérelem között megállapítható az okozati összefüggés fennállta.
- [37] A műszem viselése nem csupán az azzal szükségképpen együtt járó diszkomfort érzés miatt jelent lelki megterhelést. A szemet egy idegen tárgy helyettesíti minden nap, ami a felperest elkeserítő érzéssel tölti el. A vonatkozó szakirodalom szerint a testi épség kihat a lelki egyensúlyra, így az ember közérzetére, szabadságára, személyiségének kiteljesedésére.
- [38] Azzal, hogy a testi épsége, a jobb szeme eltávolítása következtében előállt sérelmét mint a nem vagyoni kártérítés iránti igénye egyik fő jogalapját a törvényszék figyelmen kívül hagyta, megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését, illetve a 213. § (1) bekezdését, amelynek következtében az ítélet sérti a Ptk. 75. § (1) bekezdését, illetve a 355. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 167. § (1) bekezdését.

- [39] Az új Ptk-ra hivatkozáskor a felperes tisztában volt hatályba lépése időpontjával és azzal a ténnyel is, hogy a perbeli szemműtét ezt megelőzően történt. Csupán azért jelölte meg ezt a jogszabályt, mert ez már nevesíti a testi épség megsértését mint személyiségi jogi sérelmet. Az a körülmény azonban, hogy a régi Ptk. e jog megsértését nem nevesítette személyhez fűződő jogi sérelemként, nem jelenti azt, hogy nem védte a test integritását, mint személyhez fűződő jogot.
- [40] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme tartalma szerint a jogerős ítélet hatályában való fenntartására.
- [41] Álláspontja szerint megalapozatlan az a nyilatkozat, amelyben a felperes kifejti, hogy a szem eltávolítása óta egészségügyi állapotában lényeges változás következett volna be, és az kihatással van a mindennapi életére. Az igazságügyi szakértők ennek ellenkezőjét állapították meg. A felperes a térlátást igénylő tevékenység kivételével mindennemű feladat elvégzésére alkalmas, míg a pszichikai tényezők alapvetően jellemére, a befelé fordulására és a bezártságára vezethető vissza, továbbá azon sérelmére, hogy a munkáltató korábban csoportos létszámcsökkentés miatt a munkaviszonyát megszüntette.
- [42] Alaptalan a felperesnek a 2013. évi V. törvény rendelkezéseire utalása, mivel a jelen perben az 1959. évi IV. törvény előírásai az irányadók.
- [43] A felperes a felülvizsgálati kérelmében többek között utalt a diszkomfort érzésére, a szorongással kapcsolatosan kialakult helyzetére, de tényként kell figyelembe venni, hogy részére jelenleg súlyosabb problémát okoz a bal szemének állandó kötőhártya-gyulladás, allergiára való érzékenysége, amely nyilvánvalóan befolyásolja a közérzetét.
- [44] A jogerős ítélet helyesen vette számba a baleset miatt kialakult hátrányokat és annak következményeit. Helyesen állapította meg a nem vagyoni kár összegét, amely arányban áll a felperes személyiségével és az egészségügyi állapotának sérülésével. Megfelelően értékelt a baleset folyamán károsodott személyt megillető nem vagyoni kárpótlásnál figyelembe vehető életkörülményeket, valamint a felperes életkorát. A jogerős ítélet megfelel a hasonló perekben alkalmazott bírói gyakorlatnak, amelyet a nem vagyoni kártérítés mértékének meghatározásánál alakított ki. Ezt támasztja alá többek között a BH1993.742. számú eseti döntés.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [45] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott.

- [46] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [47] A Pp. 272. § (2) - (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el.
- [48] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a jelen jogvita eldöntése során a régi Mt. 174. - 177. §-ai az irányadóak. Ehhez képest a felperes tévesen hivatkozott az új Mt. 167. §-ára, mivel azonban megállapítható volt, hogy mindkét jogszabály a kártérítésről tartalmaz rendelkezést, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet ennek figyelembe vételével bírálta el a régi Ptk. 75. §-ában és a 355. § (1) bekezdésében kifejtettekre is tekintettel.
- [49] A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli és a per összes releváns körülményére figyelemmel – meggyőződése szerint – bírálja el, mérlegeli, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentétet miként oldja fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve; Pp. 206. § (1) bekezdés]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173., Mfv.I.10.464/2012/8.).
- [50] Jelen esetben az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során alapvetően téves következtetésre jutottak, és a felperest megillető nem vagyoni kártérítés összegét jogszabálysértően alacsony összegben határozták meg.
- [51] A nem vagyoni kár megtérítésére irányuló igény jogszerűségének elbírálása során a bíróságnak azt kell részletes bizonyítási eljárása során megállapítania, hogy az elszenvedett sérelem milyen mértékű, és annak hozzávetőleges kiegyensúlyozásával megítélhető vagyoni szolgáltatás mennyiben nyújt körülbelül egyenértékű másnemű előnyt [34/1992. (VI.1.) AB határozat, BH1993.127.].
- [52] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően helyesen fejtette ki, hogy jelen perben a Munkaügyi Bíróság korábbi ítéletében a nem vagyoni kártérítés összegénél figyelembe vett

körülményeket meghaladó hátrányok alapul szolgálhattak a kompenzáció összegének megállapításánál.

- [53] A másodfokú bíróság sem vette azonban kellő súllyal figyelembe azt a körülményt, hogy a felperesnek élete végéig napi rendszerességgel segítség igénybe vétele mellett kell elvégeznie azokat a teendőket, amelyek a műszem viseléséhez kapcsolódnak.
- [54] Nem elhanyagolható szempont, hogy a felperes hosszú ideig fennálló, jelentős fájdalommal járó állapot után veszítette el az arcán lévő szervét, amely nyilvánvalóan esztétikai hátrányt jelent a számára. Az a tény, hogy a felperesnek korábban is önértékelési problémái álltak fenn, nem mentesítik az alperest a felelősség alól. A szem elvesztése az amúgy is pszichés problémákkal küzdő felperes helyzetét tovább rontotta abban az esetben is, ha a kedvező családi háttere változatlanul megmaradt.
- [55] A felperes a felülvizsgálati kérelmében arra is helytállóan utalt, hogy a szemének elvesztése akkor is jelentős hátrányt jelent a számára, ha az az eltávolítást megelőzően sem volt alkalmas már az érzékelésre, így ezen körülményt is nyomatékosan kellett értékelni.
- [56] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érintette, egyebekben az 500.000 forintot meghaladóan nem vagyoni kártérítést elutasító döntést hatályon kívül helyezte, és az alperest magasabb összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte [Pp. 275. § (4) bekezdés], (összesen tehát 1.500.000 forint illeti meg a felperest).

(Kúria, Mfv.I.10.396/2016.)